

вотните иматъ умъ и разумъ, то тие сж въ сж-
стояние да са развиватъ и да обогататъ своятъ
езикъ, както го обогатява и човѣкътъ. Сѣки вече
знае, че папагалтъ е въ сжстояние да научи мно-
жество отдѣлни думи и цѣли фрази. И така, е-
динственното различие между човѣкътъ и живот-
ните са заключава въ това, че пжрвиятъ е изна-
мѣрилъ срдства да предава своите мисли на по-
томството, да сжхранява умственните труди на
образованното човѣчество и да са ползува отъ тѣхъ
за своето развитие. Да видиме сега какъ сж са
появиле човѣческите езици и какви писмена сж сж-
ществувале въ старите времена. На пжрвиятъ во-
просъ ние ще да отговориме кратко. Ако човѣ-
ческиятъ езикъ са обогатява сжобразно съ умст-
венното развитие на говорящите, то лексиконтъ
на нашите доисторически прадѣди е билъ не по-
богатъ отъ лексиконтъ на днешните папагале. То-
ва заключение, както ни са чини, не ще никакви
доказателства. Умственното развитие и умствениятъ
напредокъ иматъ голѣмо влияние на мозжкътъ, а
мозжкътъ изработва сложни мисли и сложни по-
нятия. Ако са усжвжршенствуватъ понятията и
ако са ввождатъ въ животътъ (това именно са и
нарича цивилизация), то трѣба да са усжвжршен-
ствува и езикътъ, който служи за форма при ви-
ражението на мислите. Множество факти ни до-
казватъ, че пжрвоначалниятъ езикъ, или пжрво-
началните езици, сж биле прости и че умственно-
то движение имъ е дало разнообразие и сложность.
Мнозина мислатъ, че китайскиятъ езикъ повече отъ
сичките други е ближенъ до пжрвоначалните е-
зици, защото въ него не сжществуватъ граматиче-